

Antegnelse. Men dette er ikke rigtigt. Vi har omtalt den Overskridelse, der fandt Sted det paagældende Aar, da Krabbe var Forsvarsminister; den drejede sig om 1,020 Kr.; det var det hele, men det var en Overskridelse. Der var dog noget mere Anledning til at omtale den Overskridelse, som det ærede Medlem fra Assens gjorde sig skyldig i, da den drejede sig om over 30,000 Kr. Saadan var Forholdet. Jeg synes, at Rigsdagen ikke alene kan kræve, at Statsrevisorerne gør sig Umage med sit Arbejde og gør Antegnelser, hvor Antegnelser bør gøres, men skal der være noget virkelig godt i Statsrevisorernes Arbejde, maa det ogsaa kræves, at den Administration, som besvarer de Antegnelser, der er gjort af Statsrevisorerne, besvarer disse paa en saadan Maade, at Besvarelsen virkelig indeholder Syar og ikke blot er en Ordflom, der kan lyde ganske godt, men i Virkeligheden ikke indeholder noget.

Jeg maa maaske, inden jeg slutter, gøre opmærksom paa, at jeg udmærket godt saa, at der af det ærede Medlem fra Assens var gjort det bedste Forsøg paa at skjule den Overskridelse, han havde begaaet paa Anmærkningen. Forholdet var nemlig det — og jeg antager, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) havde indført dette — at for hvert af de andre Aar, for hvilke vedkommende Anmærkning gjaldt, var der i de Anmærkninger til Statsrevisionen, som blev udleveret, optaget et Regnskab over, hvorledes Anmærkningen havde virket. Det laa fuldt tilgængeligt for Offentligheden. I Statsregnskabet fandtes den specificerede Redegørelse for, om der var Overskridelser, eller om der var indvundet noget ved denne Anmærkning. (J. C. Christensen: Det skulde der ogsaa være!) Ja, det skulde der være. Men det eneste Aar, hvor dette ikke skete, var Aaret 1910—11, da det ærede Medlem fra Assens havde den Ære at administrere denne Anmærkning. Jeg tror derfor, at Statsrevisionen havde al Grund til at gøre opmærksom paa, hvordan det ærede Medlem fra Assens havde administreret denne Anmærkning. I det hele finder jeg, at naar Statsrevisorerne gør sig Umage for at gennemgaa Budget og Regnskab og der finder Overskridelser, og naar de saa i Overensstemmelse med, hvad der er deres Pligt, gør Rede for disse Overskridelser, er der ingen Mening i, at man behandler Sagerne paa den Maade, som det ærede Medlem

fra Assens behandlede Statsregnskabet for 1910—11.

Det vil altsaa være et Krav, som jeg synes bør opfyldes, at samtidig med, at Statsrevisionen bliver udvidet og faar et bedre Grundlag for sin Virksomhed og kan komme dybere til Bunds i Sagerne, hvad der er absolut ønskeligt, skal Administrationen, naar den skal besvare den Paataale, der har fundet Sted af Statsrevisorerne, lægge et saadant Arbejde og en saadan Alvor ind i disse Besvarelser, at man ikke farer hen over Arbejdet med en Harefod i den Grad, som det skete ved den af mig nævnte Lejlighed.

Wulff: De tre foregaaende Ordførere i denne Sag har gennemgaaet det foreliggende Lovforslags Hensigt ret udførligt, og naar man ser bort fra de Partispørgsmaal, som den ærede sidste Ordfører nævnedes, og som jeg ikke skal blande mig i, har de gjort det ud fra Anskuelse, som er saa lidt forskellige fra mine, at det vilde være urimeligt, om jeg vilde spille det høje Tings Tid med at gentage disse Betragtninger eller søge at variere dem paa en eller anden Maade. Jeg vil derfor nøjes med kort at sige, at det Lovforslag, der her foreligger, er fremgaaet af et Samarbejde mellem Finansministeren og Statsrevisorerne, og i dette Samarbejde har det konservative Parti, som jeg tilhører, ogsaa været repræsenteret og repræsenteret saaledes, at det paa Forhaand har fuldt godkendt Formaalet og Hovedbestemmelserne i dette Lovforslag. Jeg kan derfor her indskrænke mig til paa dette Partis Vegne at sige, at ogsaa vi vil gerne gaa med til en velvillig og hurtig Gennemførelse af Lovforslaget, som det her foreligger.

Jeg vil kun føje en Bemærkning til. Naar der af den første ærede Ordfører, den ærede Ordfører for Venstre (N. C. Jensen), har været talt om Muligheden af at gennemføre den Forandring, at Udvalget angaaende Statsrevisionens Betænkning blev forøget fra 5 til 15 Medlemmer, skal jeg ikke udtale mig om en Udvidelse af dette Udvalgs Myndighed paa den Maade, som det ærede Medlem antydede, men jeg vil bemærke, at jeg tror, det vil være ret hensigtsmæssigt, om den Slags Udvalg var tilstrækkelig store til, at alle Rigsdagens Partier kunde blive repræsenteret deri, hvad der ikke er Tilfældet nu. Derfor vil jeg med Tilfredsstillelse hilse en saadan Udvidelse af dette Udvalgs Størrelse. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.